

EDİRNE ROTARY KULÜBÜ 1977

2009 - 2010

Kenny JOHN (UR Bşk.)

Nuri ÖZGÜR (2420.Böl.Guv.)

Mehmet Sabri GÖRKEY (12.Grup.Guv.Yrd.)

Tarih: 09.02.2010

Toplantı No: 1626

Bülten No: 1254

Kuruluş: Mart 1977

Charter : Mart 1980

ÜYELERE DUYURUDUR

BAŞKANIN MEKTUBU

Kulübümüz kurucu üyesi Yasef ROMANO dostumuz geçtiğimiz Salı sabahı kalp anjyosu oldu.Damarlarında müdahale gerektirecek bir durum olmadığını sevinerek öğrendik.Önümüzdeki bir hafta boyunca bazı tetkikler yapılacağından hastahanedede kalacak dostumuza acil şifalar diliyoruz.

Çorlu 100. yıl Rotary kulübü,geliri yapılımakta olan Rotary Lisesine aktarılmak üzere 28 Şubat Pazar günü saat 19.30 da Boğaziçi Üniversitesi Garanti Kültür Merkezi Ayhan Şahenk salonunda,oyuncuları arasında kendi üyeler ininde bulunduğu bir oyun sergiliyor.1974 yılında Çorlu Karadağ mahallesinde,buldukları bir define haritası ile Bulgarların sakladığı hazineyi arayan define arayıcılarını müzikli olarak anlatan oyuna katılım bedeli 20.00TL dir.

Nişantaşı Rotary kulübünden tertip ettikleri **Ünver EĞRİKAVUK 9. Rotary Briç** Turnuvası duyurusunu aldık.

20 Mart 2010 Cumartesi günü İtalyan Kültür Merkezinde yapılacak yönlerinde ilk üç dereceye girenlere kupa verilecek olan turnuvaya katılım ücreti 20.00 TL dir.Turnuva tüm rotaryen ve rotaryen dostlarına açıktır.

Galata Rotary Kulübü geleneksel olarak düzenlediği USTALARA SAYGI konserinde bu yıl Timur SELÇUK' u ağırlıyor.Geliri ise imkansızlıklar nedeni ile üniversiteye gidememiş gençlerimize İTÜ Vakfı Turizm ve Otelcilik Okulunda karşılıksız meslek edindirme bursu olarak verilecektir.Konser,18.Şubat 2010 Perşembe akşamı saat 20.30 da İŞ SANAT Konser salonundadır.Biletler www.biletix.com dan temin edilebilir.

Governörümüzden en az 4 çift ile katılmamız istenen aşağıdaki daveti aldık.Bilgilerinize sunarım.

Rotary'nin 105. Kuruluş Yılı Kutlama Şöleni, 23 Şubat 2010 Salı akşamı, Esentepe "Point Otel Barbaros" Balo Salonunda gerçekleştirilecektir. Bölgemizin en önemli Dönem Etkinliklerinden biri olan "Rotary'nin 105. Kuruluş Yıldönümü" kutlama organizasyonunu İstanbul Fındıklı Rotary Kulübü üstlenmiştir. Davetiyeler Governör Yardımcıları aracılığıyla Başkanlarımıza ulaştırılmaktadır. Özellikle yeni Rotaryen üyelerimizin baloya katılmaları ve Rotary'nin kuruluş hikayesini dinlemeleri kendileri için büyük bir kazanç olacaktır. Rotary'nin tanıtımı açısından, Rotaryen olmayan dostların da baloya davet edilmesi çok uygun olacağı kanısındayım. Davetiye bedeli kişi başı 125 TL'dir. Herhangi bir yanlışlığa meydan vermemek için, baloya gelirken davetiyenizi beraberinizde getirmenizi rica ederiz.

Organizasyonun mükemmel şekilde yürütülebilmesi ve oturma düzeninin yapılabilmesi için özellikle Kulüp Başkanlarımdan, katılacak üye ve misafirlerin ad ve soyadlarının (ve kulüp adının) en geç 19 Şubat 2010 Cuma akşamına kadar Fındıklı Rotary Kulübüne bildirmelerini rica ederim. Bu bilgiyi alamadığımız takdirde salon düzenlemesinde aksaklıklar olacağı kaçınılmazdır.

Davetiye bedellerinin, Governör Yardımcıları aracılığıyla, Fındıklı Rotary Kulübü'nün aşağıda verilen Banka hesabına yatırılmasını rica ederim. Davetiyeleri Bölge Ofisimizden veya Fındıklı Rotary Kulübü'nden temin edecek olan üyelerimiz ödemelerini aynı hesaba - katılacakların ve üyesi oldukları kulübün adlarını belirterek- doğrudan göndermeleri uygun olacaktır.

Bu mutlu ve anlamlı gecemizde; tüm kulüplerimizin yüksek katılım ile temsil edilmelerini diliyorum.

Saygı ve Sevgilerimle, M.Nuri Özgür 2420. Bölge Governörü

İyi günler Dileklerle..

Cengiz Benakman

MİSAFİRİMİZ :	Yücel BALKANLI	Edirne Süleyman Demirel Fen Lis.Müd	Halil ALTUĞ Misafiri.
ARAMIZDA GÖREMEDİKLERİMİZ:	Demirkan ÇAĞLAYAN - Emre ÜLKÜMEN – Tarık ETKER		
DEVAM DURUMU :	87.50		
MUTLU GÜNLERİMİZ :	12 ŞUBAT : Tarık ETKER	Doğum Günü	
	13 ŞUBAT : Muzaffer MEMİŞ	Doğum Günü	
	20 ŞUBAT : Neşve YAYALAR CARRERAS	Doğum Günü	
	21 ŞUBAT : Tevfik Batuhan ÇAĞLAYAN	Doğum Günü	
	22 ŞUBAT : Halil ALTUĞ	Doğum Günü	KUTLARIZ.....

Önümüzdeki hafta toplantımız: **16.Şubat.2010 Salı Saat 19.00 de Rotary Evinde.**

Başkan : Cengiz BENAKMAN	Bşk. Yard.-Sekreter : Serhad CEYLAN	Sayman : Recayi ARAN
Üye : Tarık ETKER	Geç.D.B.: Akın TİRYAKİOĞLU	
Bülten irtibat : Faruk ETKER	Tel: (284) 225 25 10 - 213 25 13	faruketker@mynet.com - www.edirnerotary.com

İADE ADRESİ: Faruk ETKER Cilingirler Caddesi No: 10

22100

EDİRNE

KUMA

Mahmûre Hanım kapıdan çıkarken yeniden pimpiriklendi. Ayakkabılarını bile giymişken kapıdan döndü, tekrar içeri girdi; Pencereleri iyi kapatıp kapatmadığını gözden geçirdi, sonra ütünün prizine baktı. Havagazı vanasını kontrol etti, banyo musluklarına baktı. En son olarak da mücevherlerini sakladığı yere doğru kaçamak bir bakış attı. Her şey yerli yerinde ve normal görünüyordu. Kapıyı çekti, aşağıdan yukarıya doğru üç Sıralanmış yale kilidi ayrı teker teker sonuna kadar kilitledi. Annesinin öğrettiği duayı okudu, sağına soluna; üflledi.

Manavın önünden geçerken dikkatini tezgâhtaki incir çekti.. Gün misafirliğine giderken incir götürmesi doğru olmazdı ama bu incir kaçırılacak gibi görünmüyordu. Bir buçuk kilo kadar elleriyle seçip kesekağıdına itina ile yerleştirdi ve Manav Muzaffer'in buzdolabına koydurdu. Parasını peşin verdi. dönüşte alacaktı. Dolmuş durağında sıra vardı fakat fazla beklemedi. 20 dakika sonra gün oturması yapılan eve ulaşmıştı bile. Her zamanki gibi Alman usûlüyle civardaki dönerciden adam başına bir porsiyon döner, salata ve ayran ısmarladılar; ev sahibi Cavidan hanım kakaolu kek yapmıştı. yediler, içtiler, konken oynadılar, biraz da -Allah affetsin! - dedikodu yaptılar. Yapmasalar olmazdı; dayanılır gibi değildi. Falan mütayitlik yapan hanımın beyi, üzerine ikinci hanım bu kadınla aynı evde oturmam; defolsun gitsin evimden "diye kocasıyla kavga etmişti; bütün mahalle şahitti. Rezalet olmuştu. Bu erkeklere güven olmuyordu; biraz eli para tutan hemen evini, arabasını, hanımını yedeklemeye bakıyordu. Dikkatli olmak lazımdı ...

-Bir imam nikahı kıyınca hemen ikinciyi alabilirim sanıyorlar, diye öfkeyle homurdandılar, sonra-her biri teker teker-kendi eşlerinin ne kadar halim-selim, ne kadar uyumlu, ne kadar sevecen ve Şefkat dolu, ne kadar kendilerine bağlı ve itaatkâr olduğunu hatırlayıp rahatladılar; bu hususta konuşmak arzularını, "Ayol nazar değer! "endişesiyle bastırıp filancaların sünnet düğününde takılan takılar, felan dizide falanca karakterin aslında nasıl bir insan olduğu gibi Konulardan bahsederken. ...

Derken Mahmûre'nin içine kor gibi bir şey düştü; bir fikir, bir endişe, bir şey ... Balkon kapısını kapattığından emindi; peki balkona açılan pencereyi de kapatmış mıydı? O pencere açık kalmışsa, kapıyı kapatmanın bir anlamı kalmayacaktı Çünkü. ev dördüncü kattaydı ama olsun; şimdiki hırsızlar "çita maymunu" gibi evlerin yüzünü tırmanabiliyorlardı .. Saatine baktı, henüz erkendi fakat bir Mazeret uydurup çantasını kavradı. Herkesle alelacele teker teker öpüşüp gün parasını da teslim ettikten sonra sokağa çıktı. Geçen ilk taksiyi çevirdi, o telaş ile manavın önünden geçerken tarttırdığı incirleri almayı bile unuttu; halbuki incirler dolapta buz gibi, kütür kütür olmuşlardı. Eve yaklaşırken Apartmanı dışardan gözleriyle kontrolden geçirdi. Sıra dışı bir şey görünmüyordu.

Kapıyı açarken "Bizim Bey erkenden mi geldi acaba? "Diye bir hisse kapıldı; çünkü giderken üç defa çevirdiği kilitler, şimdi bir çevirmede açılıvermişti, "Hayırdır inşallah" dedi İçinden. İçeri girdi, ayakkabısını çıkarırken Salonda namaza duran karaltıyı fark etti birden ...

Korkmak aklına bile gelmedi, sadece merak, dehşetli bir merak daha önce görmüşlüğü yok; esmerce, başı namaz örtüsüyle örtülü orta yaşlı bir hanım, herhalde seccadelerin yerini bilmediği için halının üstüne duruvermiş. Kibleyi de tam tutturamamış. kimdir bu yahu, kocasının köydeki akrabalarından biri mi, kızının tanıdıklarından mı, eski temizlikçilerden biri olmasın?

Evde başka kimse var mı diye öteki odaları hızla dolanıyor; kimse yok. Yüreği kalkıyor; yumruk gibi bir şey mide boşluğundan göğsüne doğru yükselip tıkıyor sanki orayı. Namaz kılan kadın ise neredeyse tadil-i erkânın bütün hususlarına riayet ederek ağır ağır namazını kılmakta.

Acaba bir çay mı koysam diye geçiyor içinden; biraz sonra selam verecek nasıl olsa ... selam veriyor; önce sağa sonra sola. Sonra iki elini açıp kısa bir dua ediyor, elini yüzüne sürüyor. göz göze geliyorlar.

-Allah kabul etsin; hoş geldiniz, kusura bakmayın tanıyamadım sizi?

Namaz kılan kadın mahcup bir tavır takınıyor,

"Bilmem ki nasıl Söylesem" dolaylarında bir lîfade ile konuşuyor,

-Ben sizin bilginiz var zannediyordum; bana öyle söylemişti çünkü. Haberiniz olmadığını bilsem önceden telefon ederdim.

Hani yarın gelir yerleşirsin deyince, ben de sizin bilginiz vardır diye ...

-Kimsiniz ayol, neden bahsediyorsunuz siz, içeriye nasıl girdiniz sahi?

-Anahtar o verdi, sizin Haberiniz olduğunu söyledi; ben kendisiyle konuştum, durumu izah ettim, rızasını aldım

Diye anlattı bana. Yoksa gelir miydim böyle. Çok özür dilerim, ben ..

-Kim verdi anahtar, Kimden bahsediyorsunuz?

-Necmettin, yani Necmettin Bey ...

-Necmettin mi; anahtar mı verdi? Bana bir şey söylemedi ama; ne demek istiyorsun sen kadın?

-Necmettin Bey, bana üç ay evvel nikah kıydı ; beraber yaşıyoruz, bildiğinizi sanıyordum; düğün de eve taşınabileceğimi söylemişti. Birkaç parça eşyama alıp geldim ben de, işte görüyorsunuz ..

Kadın artık dinleyemedi, kalbi de ritmini şaşırılmıştı zaten. Sakince koltuğa oturdu, elini başına dayadı, adeta fısıldar gibi bir sesle,

;-Şimdi pılınızı pırtınızı toplayıp buradan gidin, diye konuştu, "Gözümün önünden kaybolun; benim bir şeyden haberim yok. Necmettin denilecek adam bana bundan bahsetmedi. Şimdi buradan gidin ve bilin ki, benim cenazem çıkmadan siz bu evden bir daha içeriye adım atamazsınız. Necmettin olacak alçağa gelince, ona da bir çift lîfım var ama şimdi siz bir an evvel çıkın evimden lütfen, hatta hemen, hemen ... "

Ev sahibesinin sinir Krizin e girdiğini gören kadıncağz, hemen kapı dibindeki irice bohçasını sağlamca bağladı; vestiyerin önündeki ayakkabısını giyip usulca kapıyı çekti. Yarım dakika sonra apartman kapısından çıkıp köşeyi dönerek gözden kaybolup gitti.

Kadıncağz öylece kalakaldı Koltukta oturduğu güzel zaman. Daha sonra cep telefonundan Kocası Necmettin'i

Aramayı akıl etti....

Akşam üzeri karakolda, hırsızlık için girdiği evlerde yakalanacağını anlayınca namaza durup daha sonra "Kuma" rolü oynayan kadın hırsıza dair Öteki hikâyeleri de dinlediler.

12 yaşındaki mendilci Ahmet

Dün 15 milyon öğrenci ders başı yaptı...

Bilecikli Ahmet ise, Mecidiyeköy'deki Profilo trafik ışıklarında elindeki kağıt mendilleri satmak için yeşil ışığın yanmasını bekleyen araçların camlarını tıkladıyordu.

"Sen okula gitmiyor musun" dedim, gerisi geldi:

- İki sene önce dördüncü sınıfı bitirdim ve bıraktım.

- Neden?

- Babam hapse girdi...

- Ne yaptı ki?

- İnce iş... Şimdi anlatamam...

- Annen neden çalışmıyor peki?

- O da çalışıyor, aha orda... (Eliyle 10-15 metre uzakta kucağında bir bebekle dilenen kadını gösteriyor.)

- Oooo, iyisiniz... Bu ışıklar sizin kontrolünüzde yani...

- Kız kardeşim de cam siliyor...

- Vay, vay, vay... İyi para götürüyorsunuzdur...

- Üçümüz günde 200-250 liradan aşağı toplamıyoruz...

- Ayda 6 milyar eder...

- Geçiyor... Ama pazar günleri çalışmıyoruz... Çünkü pazarları bu ışıklar tıkanmıyor. İş olmuyor. Ben de balık tutup satıyorum. Sana da getireyim mi?

- Boş ver balığı, o kadar parayı ne yapıyorsunuz?

- Birazını babama gönderiyoruz, birazını yiyoruz, yarısını da biriktiriyoruz.

- Biriktirince ne yapacaksın, dükkân mı açacaksın kendine?

- Manyak mıyım be abi, ne dükkânı... Araba alacağız. Babam hapse girmeden önce korsan (kaçak taksicilik) yapıyordu, büyüyünce ben de aynı işi yapacağım.

- Ev almayacak mısınız?

- Evimiz var, belediye verdi. Kâğıthane'de...

***

Bu sırada ışık yeşile dönüyor ve arkamdaki araçların sürücüleri kornalarına abanmaya başlıyor... Ama muhabbet tatlı, Ahmet'le biraz daha konuşmak için arabayı iyice kenara çekiyorum.

- Okulu tamamen bıraktın yani...

- Okusam ne olacak ki? Benim öğretmen yirmi yıl okumuş, bin lira kazanıyor. Yaşanır mı o parayla? Hem ben her gün internete giriyorum, o yeter.

- Bilgisayarın da mı var?

- Niye olmasın ki?

- Peki; arkadaşların okula giderken hiç mi üzülüyorun?

- Önce üzülüyordum, ama artık sigara paralarını bile ben veriyorum. En zenginleri benim şimdi.

Ahmet işin kolayını bulmuş, yolunu çizmiş; ne söylesem nafile... Vedalaşıp gitmek için hamle ediyorum, suratı asılıyor:

- O kadar çene çaldık, bir beşlik bile atmayacak mısınız?

***

Dün 15 milyon öğrenci dersbaşı yaptı...

Şanslı olanlar üniversiteyi kazanıp, öğretmen, doktor, mühendis olacak ve Ahmet'in dediği gibi ayda bin liraya talim edecek. Çoğu da işsizler kervanına katılacak.

Ahmet ise o zamana kadar çoktan altına arabasını çekip, korsana başlamış olacak.

Belki de işleri iyice yoluna girecek ve "filo" kuracak...

Çoğumuz sokakta gördüğümüz o çocuklara acıyoruz ya...

Bence asıl kendi çocuklarımızın geleceği için kaygılanmalıyız!

*****

Adam barda gördüğü güzel bir bayanla konuşmanın yollarını arıyordu.

Sonunda cesaretini toplayarak kıza yaklaştı ve,

"biraz konuşabilir miyiz, acaba?" dedi.

Kız birden haykırdı:

"Terbiyesiz! Ben senin bildiğin kızlardan değilim!"

Adam utançından yerin dibine girmişti. Herkes ona bakıyordu. Gitti ve masasına oturdu.

Bir süre sonra kız ona yaklaştı. Gülümseyerek,

"Az önceki olay için özür dilerim. Ben psikoloji öğrencisiyim ve utandırıcı durumlarda insanların nasıl davrandıklarını inceliyordum." dedi.

Adam avaz avaz bağıarak cevap verdi:

- "Ne? Gecesi 200 dolar mı? Deli misin sen?"

A.EREN'in katkısı ile

..Müzeyyen Senar'ın eşsiz yorumu ile "Ormancı Türkü" 'sünü bilmeyenimiz yok gibidir.

Türkü; Temmuz 1946'da Muğla'nın Gevenes köyündeki Belen Kahvesinde vuku bulan gerçek bir olay üzerine Değirmenci Tahir Usta tarafından bestelenen ve zamanla ünü Türkiye geneline yayılan bir halk türküsüdür.

Türkü'nün hikayesi aşağıdaki gibidir,

"Gevenes köyünde 1922 yılında dünyaya gelen Mustafa Şahbudak, ağa çocuğudur. Mustafa'nın en yakın arkadaşı köy muhtarı Tefik Cezayir'dir. Her akşam köy kahvesinde dama oynayan iki arkadaşın iddialı ve dostane karşılaşmaları kahvehanedekiler tarafından da ilgi ile izlenir. 1946 yılının bir Temmuz gününde, Mustafa Şahbudak ve Muhtar Tefik Cezayir, yine dama tahtasının başına otururlar. Oyunun yarısında 'Sarı Memet' lakaplı Orman Memuru Mehmet İn çıkagelir. Mehmet, sarhoştur. Bir gün önce, komşu Çiftlik köyünde yangın çıkmıştır. Ormancı, yangın evrakının bir an önce ilçeye götürülmesi için bekçiyi muhtardan ister. Ancak bu arada 1946 seçimlerinin evrakı da Yatağan'a gönderilecektir. Her türlü evrak Yatağan'a köy bekçisi tarafından götürülmektedir. Muhtar Cezayirli, 'Olmaz, daha acil olan seçim sonuçlarının ulaştırılması gerekiyor. Bekçiyi gönderemem' cevabını verir. Bunun üzerine ormancı ile muhtar arasında tartışma başlar.

Muhtar Tefik Cezayirli,

'Ayıp ediyorsun Mehmet, bize müsaade et' der ve oyuna devam eder.

Ormancı dama masasına bir yumruk atar. Mustafa Şahbudak, bu davranışa tahammül edemez ve ormancıyı tokatlar.

Olayın büyüyeceğini anlayan köylüler, ormancıyı sakinleşmesi için kahvenin arka tarafına götürürler.

Ormancı bağırarak küfürler savurmaktadır. Küfürler Mustafa Şahbudak'ın tahammül sınırını daha da zorlar. Şahbudak, yerinden kalkar, ormancının üzerine yürür. Ormancı Mehmet, kamasını çıkarıp Mustafa Şahbudak'ı kolundan yaralar. O zaman, Mustafa Şahbudak ormancıyı korkutmak için, belindeki tabancayı çıkarır, yere doğru ateş eder. Muhtar, ormancının ikinci kez kama vurmaması için elini tutar. Fakat, Mustafa tetiği çoktan çekmiştir ve kurşun muhtar Tefik Cezayir'e isabet eder. Ormancı Mehmet İn, bunun üzerine kaçmaya başlar. Mustafa Şahbudak kaçmasını diye, bir el daha ateş eder. Bu ateş de öldürmek için değil, kaçmasına engel olmak içindir. İkinci atışta Mehmet İn, yere düşer. Arka cebinde tütün tabakası olduğu için, ona bir şey olmaz. Ama Tefik kanlar içindedir.

O günlerin imkansızlıkları içerisinde Tefik'i, tahta bir sal üzerinde köyden 23 kilometre uzaklıktaki Muğla Devlet Hastanesi'ne götürürler. Tefik, çok kan kaybetmektedir. Mustafa, Doktor Veli Bey'e, "Babamın selamı var, bu adamı iyileştir" diye yalvarır. Doktor Veli Bey, "O ölecek, önce senin kolunu saralım" diye yanıt verir. O sırada Tefik eliyle işaret edip Mustafa'ya yanına çağırarak, "Ben ölüyorum, hakkını helal et" dedikten sonra can verir.

Mustafa, en yakın arkadaşını öldürdüğü için teslim olur, 4 yıl ceza alır. Cezaevindeyken her gece Tefik rüyasına girer. Ancak ormancıya kini gittikçe artar.

Bu acı olaydan sonra köyde kalamayacağını anlayan Mehmet İn ise, tayinini ister, Kavaklıdere Orman Müdürlüğü'ne atanır. Aslen Marmarislidir. Emekliliğinden sonra oraya yerleşir. Doksanlı yılların başında da ölür.

Mustafa Şahbudak da, cezaevinden çıktıktan sonra, anılarla dolu o köyde yaşayamayacağını anlayıp, Muğla'ya yerleşir. Çok sevdiği, günlerini birlikte geçirdiği arkadaşı Muhtar Tefik Cezayir'i öldürdüğünde, arkadaşı 25 yaşında bir eş ve 3 çocuk bırakır. Muhtar'ın eşi Pembe, bu acıya dayanamayıp birkaç yıl sonra akli dengesini yitirir. Oğlunun biri İzmir'e yerleşir. Diğer oğlu ile kızı, köyde evlenirler ve hayatlarını orada sürdürmeye devam ederler.

Bu arada Mustafa'nın anne tarafından akrabası olan Değirmenci Pisili Tahir Usta Gevenes Köyü'nde yaşanan bu acı olayın türküsünü bestelemiştir. Bu türkü bugün düğünlerde okunan, herkesin diline düşen Ormancı türküsüdür. Hayatının kalan yıllarını bu olayı unutmaya çalışarak geçiren Mustafa Şahbudak da 28 Mart 2005 günü İzmir Ege Üniversitesi Hastanesi'nde 83 yaşında ölür."

İrfan ERETEN'in katkısı ile

DUA DİLİ

Müslümanlar dua sonunda "Amin" derken. Hıristiyanlar ise "Amen" derler. "Amen" aslında Yahudi dilinden geliyor onlar bu kelimeyi taa Mısır'dan çıkmadan önceki devirlerde beri kullanmaktadırlar. Yani Yahudiler bu ifadeyi, bu deyişi bir zamanlar tutsak oldukları Mısır'da öğrenmişler.

Buradan anlaşılıyor ki Yahudilerin "Amen" kelimesi değişerek Arapçaya "Amin" olarak geçmiş, Hristiyanlarca da aynen „Amen“ şeklinde alınmıştır.

Peki bu kelime nereden ve nasıl türemiş olabilir? Tarih Baba bize bunu antik Mısır yaşantısından şöyle aktarıyor:

Mısır'da bir Firavun vardı: Fravun Amenofis. Amenofis ibadetlerde yapılan her duanın sonunda kendi adının anılmasını, "Amen" denilmesini emretmişti.

Yani "Amen" kelimesi eski Mısır dili olan Kıpti dilinden bu şekilde gelmektedir.

İşte Yahudiler de o zamanki Mısır geleneğine uyarak böyle söylemeye başladılar.

Anlaşıldığı kadarı ile Yahudileri Mısır'dan çıkaran Hz. Musa bu geleneğe dokunmamış ve bu gelenek Yahudiliğe, Hristiyanlığa ve Müslümanlığa iyice kök salmış.

Gariptir ki, gerek Tevrat gerekse Kur'an'da Firavunlar en nefret edilen kişiler olarak tanıtılmakta iken hem Yahudi ve Hristiyanlar hem de Müslümanlar günde birçok kere bir Firavunun adını anmakta ve bunu kendi dinleri ile ilgili bir deyiş sanmaktadırlar...

Mehmet SAVAŞ'ın katkısı ile